

Goedemorgen

Zodra het licht wordt ga ik aan het raam
en wrik het open tot een kier; de kamer vreet
ternauwernood de lucht van weer een dag.

Boomkruinen ruisen in de tuin, het zevenblad
verspreidt zich koortsig ondergronds, de naakte
vroegelingen glimmen zonder schaamte aan hun tak.

Het is wat ik bedenk of niet, het is een venster
maar niet heus, het is niet goed of wel. Het stijgt
een toekomst in, de voortgang schampt

langs mijn gezicht. Gierige spieren doen mij
stollen op mijn plaats, ik kijk wel uit, ik hijg
niet meer de dag in, ik ga weg, blijf hier.

Anna Enquist

Uit: De tussentijd

*Uitgeverij De Arbeiderspers, Amsterdam-Antwerpen
(2004)*

*“boomkruinen ruisen in de tuin [...] ik hijg niet meer
de dag in”*